

The “Crown of Life” - Who will Receive it?

“ஜீவகிரீடத்தை” பெறுவது யார்?

“சோதனையை சகிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்; அவன் உத்தமனென்று விளங்கின பின்பு கர்த்தர் தம்மிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணின ஜீவகிரீடத்தைப் பெறுவான்.” யாக்கோபு 1:12

மேலே சொல்லப்பட்ட இந்த வசனமானது உலகெங்கும் பரவியிருக்கிற சபை அனைத்திற்குமான அப்போஸ்தலர் யாக்கோபின் நல்ல புத்திமதியின் ஒரு பாகமாக இருக்கிறது. சோதனையை (பொறுமையுடன்) சகிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான். கர்த்தரை முழு இருதயத்தோடு அன்பு செலுத்தாதவர்களும் சுயநலத்தையோ அல்லது வேறு ஏதாவது விக்கிரகத்தையோ முதலாவதாக வைத்திருக்கிறவர்களும். ஏதாவது சில முறைகளில் தெய்வீக வார்த்தைக்கும் தெய்வீக கிருபைக்கும் எதிராக, உலகம், மாம்சம் மற்றும் சாத்தானால் துர்செயலுக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள். தேவனுடைய திட்டத்திற்காகவும் வழிக்காகவும் அவர்கள் சிறந்தது என்கிற திட்டங்களையும், கோட்பாடுகளையும் விருப்பங்களையும் பெற்றிருப்பார்கள். அவர்களது சொந்த கோட்பாடுகளும், திட்டங்களும் வழிகளும், ஆராய்ந்து பார்த்தால், சுயநலத்தையும் லட்சியத்தையும் அல்லது பொறாமை, பகை, பெருமை முதலானவைகளின் தீய ஆவியை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகக் காணப்படும். இப்படிப்பட்ட சோதனைகளையும் துன்பங்களையும் பொறுமையுடன் தேவகிருபையினால் மாம்சீக சிந்தையை அடக்குவதின் மூலமும் சகிக்கிறவர்கள் மட்டுமே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கிரீடத்தை பெறுவார்கள்.

இங்கே அப்போஸ்தலர் ஜீவ கிரீடம் என்று முடிவான பரிசை கூறுகிறார். இந்த ஜீவ கிரீடத்தின் காரியத்தை பல்வேறு கோணத்தில் பார்க்கலாம். உதாரணமாக, எந்த சபாவத்தின் ஜீவியாக இருந்தாலும் ஜீவனை ஆசீர்வாதத்தின் ஒரு கிரீடமாக நினைத்தால், ஆயிரவருட யுகத்தில் தேவனுடைய சலுகைக்கு கொண்டுவரப்படுகிறவர்கள், அந்த யுகத்தின் முடிவில், தகுதியுள்ளவர்களாக நிரூபிக்கப்பட்டால் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள்.

வேறு விதமாகக் கூறினால் முடிவில்லாத ஜீவனால் முடிசூட்டப்படுவார்கள். பழங்கால விசுவாசிகள் இந்த நித்திய ஜீவனைப் பெறுவார்கள். அவர்கள் ஜீவனால் முடிசூட்டப்படுவார்கள். முடிவில்லாத பூரண ஜீவனே தேவன் அளிக்கக் கூடிய பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்கிறது. சிறுமந்தையானது விசேஷித்த விதமாக ஜீவனால் முடிசூட்டப்படும். யேகோவாவின் சபாவமாகிய தெய்வீக சபாவத்தின் ஜீவனால், உன்னதமான நிலைமையின் ஜீவனால் முடிசூட்டப்படுவார்கள். மிக உயர்ந்த நிலையின் ஜீவனே அவர்களது கிரீடமாக இருக்கும். எல்லாரும் தங்களது ஓட்டத்தின் முடிவிலே சோதிக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்படும் பொழுது இவைகளை யெல்லாம் ஜீவனின் கிரீடங்களாக நாம்

நினைக்கிறோம்.

மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் மேலான கிரீடம்

ஆனால் அப்போஸ்தலர் யாக்கோபு, சபையை, கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியை மனுக்குலத்திலே மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக குறிப்பிடுவதற்கு காரணம் இருக்கிறது. சபையானது இப்போது விசேஷித்த சோதனையில் இருக்கிறது. நமது அன்பு, சகிப்புத்தன்மை, விசுவாசம், பொறுமை ஆகியவற்றின் இந்த சோதனையானது அனைத்து ஆசீர்வாதங்களுக்கும் முதன்மையானதாகிய தெய்வீக சபாவத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக காணப்படுவது எது என்பதை மெய்ப்பிப்பதற்கானதாகும். தங்கள் வீடுகள், நிலம், பத்திரம், மனைவி அல்லது கணவன் அல்லது பெற்றோர்கள், அல்லது பிள்ளைகள் அல்லது தான் அல்லது வேறு எந்த ராஜாவைக் காட்டிலும் தேவனை நேசிப்பவர்களுக்கு தேவன் இந்த தெய்வீக சபாவத்தை வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறார். மற்றவர்களுக்கும் தேவன் பரிசுகளைக் கொடுப்பார், ஆனால் அது இந்த உயர்தரமான கிரீடத்துக்கு ஒப்பாகாது. இதை அவர் தமது குமாரனின் மணவாட்டிக்கு மாத்திரமே கொடுக்கிறார்.

நமது தலைப்பு வசனத்தில் பேசப்பட்டுள்ள சோதனையானது எதை உருவாக்குகிறது? கர்த்தர் தம்முடையவர்களை ஒழுக்கத்தில் பயிற்றுவிக்கவும். அவர்களது குணங்களில் அபிவிருத்தி செய்யவும், அவர்களது உக்கிராணத்துவத்தையும் விசுவாசத்தையும் நிரூபிக்கவும் அவர்களுக்கு சோதனைகளும் பரிசுகளும் வரும் என்று கர்த்தர் சொல்-யிருக்கிறார் என்பதே இந்த வசனத்துக்கான பதிலாகும். சோதனைகளும் பரிசுகளும் இல்லாமல் நமது பக்தி விசுவாசத்தை காண்பிக்க இயலாது. சுய அன்பு நமது இருதயத்திலே ஆளுகை செய்யலாம். அது மெய்ப்பித்து காண்பிக்கப்படவில்லை என்றால் நாம் அதை அறிந்து கொள்ள முடியாது. கர்த்தரை நாம் எவ்வளவாய் நேசிக்கிறோம், நாம் அவருக்காக எவ்வளவாய் கிரியை நடப்பிப்போம் என்று நினைப்பது மிகவும் சுலபமான காரியம், அதன்பிறகு தான், சோம்பேறித் தனத்திற்கும் கர்த்தருக்கென்று செய்வதற்கு பதிலாக தனக்கென்று சில காரியங்களை செய்வதற்குமான சோதனை வருகிறது. அவரது சித்தத்தை நேசிக்க நினைப்பதும்,

“ஓ, தேவனே, உமது சித்தத்தை நேசிக்கிறேன்” என்று பாடுவதும் சுலபமானது. அதன்பிறகு தான் அந்த வழியில்

தீவிரமாக நாம் சோதிக்கப்படுகிறோம். சில சமயங்களில் அவரது சித்தத்தை நேசிப்பதில் இன்றும் நமக்கு அதிக அபிவிருத்தியும் உறுதியும் தேவை என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

கர்த்தரை நமது முழு இருதயத்தோடும், முழுமனதோடும் முழு ஆத்துமாவோடும் முழு பலத்தோடும் அன்பு செலுத்துவது மற்றும் தன்னைத் தான் நேசிப்பது போல் பிறரையும் நேசிப்பதுதான் நாம் அவரோடு செய்த நமது உடன்படிக்கையாக இருக்கிறது. தவிர்க்கயிலாத குறைவுகளில் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் புண்ணியத்தால் மூடப்படுவதில் நம்பிக்கை வைத்து, தெய்வீக உதவியுடன் நம்மால் முடிந்தவரை நமது உடன்படிக்கைக்கு இசைவாக நாம் வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆம், “நமது ஜீவனை சகோதரர்களுக்காக கொடுக்க வேண்டியவர்களாக” இருக்கிறோம். தேவனையும் சகோதரர்களையும் நேசிக்கிறதற்கு மேலாக தன்னையும் மற்றவற்றையும் நேசிக்கும்படியான சோதனை வருகிறது. இந்த சோதனைகளும் பரிட்சைகளும் கஷ்டங்களும் நமக்கு வரும்படி தேவன் அனுமதிக்கிறார். இவற்றை எல்லாம் நாம் எப்படி எதிர்கொள்கிறோம் என்பதை நாம் உன்னதமான ஜீவகிரீடத்தைப் பெற தகுதியுள்ளவனா என்பதை தீர்மானிக்கிறதில் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது.

சோதனைக்குப் பிறகு ஜீவகிரீடம்

“அவன் சோதிக்கப்பட்ட பின்பு ஜீவகிரீடத்தைப் பெறுவான்.” “சோதிக்கப்பட்ட பின்” என்கிற சொற்றொடர் வெறும் சோதனையை மட்டும் குறிக்கவில்லை; ஆனால் நமது முழு அனுபவமும் ஒரு சோதனையாக, விசுவாசத்தின் ஒரு பரிட்சையாக பேசப்படுகிறது. நமது வாழ்க்கை முழுவதுமே, நமது உடன்படிக்கைக்கு இசைவாக எவற்றை ப-யிட

விரும்புகிறோம், எந்த அளவுக்கு முழுமையாக தேவனிடம் அன்பு செலுத்துகிறோம், எந்த அளவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதற்கான ஒரு சோதனையாக, ஒரு பரிட்சையாக இருக்கிறது. சோதிக்கப்பட்ட பின்பே, ஜீவகிரீடத்தைப் பெறுவான். சோதனைக்கு முன்பு அவன் அதை பெற மாட்டான். சோதனை முடிந்தவுடனேயே, அவனது ப-மரணத்தில் முடிவடைந்த உடனேயே என்று அது பொருள்படாது. இயேசு தமது கிரீடத்தை பெறுமுன் மூன்று நாட்கள் மரண நித்திரையி-ருந்தார். அப்போஸ்தலர்களும் மற்றவர்களும் அவர்களுக்கானதை பெறுமுன் பல நூற்றாண்டுகள் நித்திரையி-ருந்தார்கள்.

கிறிஸ்தவர்கள் முழுமையாக தங்களது கர்த்தரிடத்திலான விசுவாசத்தை மெய்ப்பித்து காண்பித்த அந்த நிமிடமே அல்லது அந்த நாளிலேயே நித்திரைக்கு செல்வார்கள் என்றோ அல்லது முதலாம் உயிர்தெழுத-ன் மகிமையான மாற்றமாகிய கனத்தையும் சாகாமையையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்றும் பொருள்படாது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகளின் ப-முடிவடைவதற்கு முன்னதாக அவர்கள் அநேக காரியங்களுக்கு பயனுள்ளவர்களாக இருக்கக் கூடும்.

எனவே நமது சோதனை மற்றும் பரிட்சையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நமது விசுவாசத்தை மெய்ப்பித்துக் காண்பிக்க வேண்டும். சோதனைகள் வரட்டும், மேலும் அவைகள் வருவது தொடரட்டும். நமது இயற்கையான சுபாவம் எவ்வளவு பலவீனமுள்ளதாக இருந்தாலும் நமக்கு தேவையான கிருபை கொடுக்கப்படும். நாம் எல்லா நேரத்திலும், எல்லா நிலைமைகளின் கீழும் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்பது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.